

vá. Dyž za - ne - chá, nech za - ne - chá a já vám
ne-půj-dem za le- za le- za le - no - cha.

Už sa ten ovések
zame- zame- zameťává,
už ňa ten můj milý
zane- zane- zanechává.

Dyž zanechá,
nech zanechá,
a já vám nepůjdem
za le- za le- za lenocha.

260.

Z Tvrdonic.

Šla má mi-lá pro vo-du, šla má mi-lá pro vo-du
k ze-le-né-mu ja-bo-ru, k ze-le-né-mu ja-bo-ru.

Šla má milá pro vodu
k zelenému jaboru.

K iným chodí každý deň
a k nám jednu za týdeň.

Než vodičky nabrala,
přežalostně plakała :

A to dojde v sobotu,
dyž mám pilnú robotu.

Ach Bože můj, Bože můj,
falešný je milý můj.

Přid', synečku, v nedělu,
lůžečko ti ustelu.

Mám lůžečko lipové,
peřinečky prachové.

261.

Rychleji.

Z Velké.

Ej děv - čen-ce, děv-čen-ce, děv-čen-ce, kam na trá-vu
půj-de - te, půj-de - te.